

BELEN GONZALEZ PEÑALBA

«Agur eta ohore, emakume borrokalaria!»
Lili Gorria

Belen González Peñalba "Carmen" goitizenez ezaguna, Beasainen jaioa, 1957ko abenduaren 23an. Bere historia pertsonala bat egiten du Euskadi Ta Askatasuna erakundearekin. Oso gaztetatik bertan militatu zuen eta Espainiako bi gobernurekin negoziazio prozesuetan parte hartu zuen: Felipe Gonzálezekin, Aljerrean (1989) eta José María Aznarrekin, Zurichen (1999).

Euskadi Ta Askatasuneko kidea 70eko hamarkadaren amaieratik, hogeita hamar urte besterik ez zituela, Belen González "Madril komanduan" jarri zen 80ko hamarkada osoan. Erakunde armatuaren ordezkaria Aljerren Felipe González-en Gobernuarekin negoziatzeko mahaiari, Eugenio Etxebeste "Antton" - militantzia eta bizitzako bikotekidearekin - eta Iñaki Arakamarekin batera. Estatu Euskadi Ta Askatasunarekin negoziatzera eseri zen lehen aldia zen. Mahaiaren beste aldean Juan Manuel Eguiagaray eta Rafael Vera zeuden.

Belen González Euskadi Ta Askatasunaren zuzendaritzako kide zen lehenagotik. 1987an Txomin Iturberekin batera joan zen, Arakamarekin bezala, Aljerian istripu hilgarria izan zuenean.

(Belen González, 90eko hamarkadan bere aktibista eta bizilaguna zen Eugenio Etxebeste «Antton» bikotearekin batera deportatu zutenean.)

Aljerreko prozesua zapuztu ondoren, euskal ordezkariak Santo Domingora (Dominikar Errepublika) erbesteratu zuten, eta hamarkada luzea igaro zuten giza egoera zailean. 1998an non zegoen ezezaguna zela eta urtebete geroago 1999ko urrian, Belen Gonzalez, Pauen atxilotu zuten.

Ordurako bazekiten jada urte erdi lehenago, Euskadi Ta Askatasuneko ordezkarietako bat izan zela Zurich-eko, José María Aznar-eko Gobernuko hiru mandatariekin eseri zena. Bi alderdiak kontuan hartuta, Aljeriako eta Suitzako bi negozio mahai horietan eseri zen emakume bakarra izan zen.

Harrezkero ez zuen inoiz askatasuna berreskuratu. Sei urte eman zituen Frantziako espetxeetan (Fleury, Rennes, Joux La Ville, Fresnes) eta gero Estatu espainiarraren esku utzi zuten, ehunka urteko kartzela zigorra ezarri zioten Madrilgo atentatuengatik, Soto del Real, Valladolid eta A Lama (Pontevedra) espetxeetan 2005 eta 2009 urteen artean. Azken honetan, bizitza kosta zitzaion minbizia atzeman zioten. Pontevedran ebakuntza egin zioten lehenik, etxetik 780 kilometrorra, eta geroago etxera bidali zuten kartzela arindu batera.

Bi arrazoiengatik (gaixotasuna eta kartzelako egoera), azken urteetan bere presentzia publikoa oso urria izan zen. Gorabeherekin egin zion aurre gaitzari, azkenean bere egoerak ezin okerrera egin zuen eta Donostian ospitaleratu zuten arte. 2017ko azaroaren 17an, goizean, medikuek kartzelako egoera ahulagatik zeukan eskumuturreko telematika kendu zion eta berehala dei bat jaso zuten kontrol zentrotik zergatik galdetzeko. Egunsentian hil zen, Donostiako Onkologikoan abenduaren 23an, 60 urte betetzear zela.

Lili Gorria